

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 107/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Ščurym, Mierová 1725, Čadca, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 13/2011, postupom Krajského súdu v Žiline v konaniach vedených pod sp. zn. 7 Co 298/2011 a pod sp. zn. 7 Co 299/2011 a jeho uzneseniami zo 17. januára 2012 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 225/2013, 1 Cdo 226/2013 a jeho uznesením z 30. marca 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. októbra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a slobôd (ďalej len „deklarácia“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 13/2011, postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 7 Co 298/2011 a pod sp. zn. 7 Co 299/2011 a jeho uzneseniami zo 17. januára 2012 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 225/2013, 1 Cdo 226/2013 a jeho uznesením z 30. marca 2015.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 C 13/2011 podala sťažovateľka ako navrhovateľka v 3. rade spolu s ďalšími navrhovateľmi okresnému súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhali uloženia zákazu odporcovi ťažiť drevnú hmotu z lesného porastu. Okresný súd uznesením č. k. 6 C 13/2011-96 z 1. júna 2011 vydal sťažovateľkou a ostatnými navrhovateľmi navrhované predbežné opatrenie. Krajský súd na odvolanie odporcu svojím uznesením sp. zn. 7 Co 298/2011 zo 17. januára 2012 zmenil uznesenie okresného súdu z 1. júna 2011 tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

3. V priebehu konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 6 C 13/2011 odporca navrhol jeho prerušenie. Okresný súd uznesením č. k. 6 C 13/2011-112 z 19. júla 2011 návrhu odporcu vyhovel a konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 14 C 143/2010. Na odvolanie sťažovateľky a ďalších navrhovateľov krajský súd svojím uznesením sp. zn. 7 Co 299/2011 zo 17. januára 2012 potvrdil uznesenie okresného súdu z 19. júla 2011.

4. Sťažovateľka spolu s ďalšími navrhovateľmi proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 7 Co 298/2011 zo 17. januára 2012, ktorým krajský súd zmenil uznesenie okresného súdu č. k. 6 C 13/2011-96 o predbežnom opatrení tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol, ako aj proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 7 Co 299/2011 zo 17. januára 2012, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu sp. zn. 6 C 13/2011 z 19. júla 2011 o prerušení konania, podali dovolanie, o ktorom najvyšší súd rozhodol uznesením sp. zn. 1 Cdo 225/2013, 1 Cdo 226/2013 z 30. marca 2015 tak, že dovolanie odmietol.

5. Sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti predovšetkým uviedla:

„Procesný postup odvolacieho súdu ako i ním vydané rozhodnutia napádam v tom smere, že KS v Žiline naše odvolania nedostatočným spôsobom preskúmal a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu, čoho dôsledkom je, že NS SR potvrdil druhostupňové rozhodnutia KS v Žiline, bez toho, aby sa riadne zaoberal a v písomnej forme i vysporiadal s našimi dovolacími dôvodmi...

Po podaní odvolania proti predbežnému opatreniu zo strany odporcu si odvolací súd nevyžiadal názor druhej strany (napriek tomu, že to v tomto prípade bolo žiaduce a nijakým spôsobom by to neohrozilo nariadenie/nenariadenie predbežného opatrenia), odňal nám týmto možnosť konať pred súdom...

V uznesení Krajského súdu v Žiline č. 7Co/298/2011 zo dňa 17.1.2012, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie zrušené, súd pochybil v nasledovnom:

- krajský súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, a to najmä tým, že bez ďalšieho sa v plnom rozsahu vo svojom odôvodnení stotožnil s tvrdeniami odporcu...

- krajský súd sa nevysporiadal s dôkazmi a argumentmi uvedenými v našom odvolaní proti prerušeniu konania

- krajský súd sa ďalej nevysporiadal s dôkazmi nami uvedenými v návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré mali zásadný význam pre riadne posúdenie danej situácie...

- či boli dostatočne osvedčené okolnosti opodstatňujúce nariadenie predmetného predbežného opatrenia,... t. j. či skutočne bolo po začatí konania potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov, nemožno z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu zistiť. Z tohto dôvodu považujeme predmetné rozhodnutie za nepreskúmateľné...

Navyše Krajský súd v Žiline vydal uznesenie o zmene predbežného opatrenia po zákonnej lehote jedného mesiaca, a to až po uplynutí takmer 8 mesiacov...

Čo sa týka uznesenia o prerušení konania, napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné, pretože s otázkou, či je alebo nie je nejaká zmluva, ktorou nadobudol navrhovateľ v rade 4/ určitý spoluvlastnícky podiel, sa môže súd vysporiadať ako s predbežnou otázkou v tomto konaní. Navyše sa nás navrhovateľov v rade 1/ až 3/ konanie o relatívnu neplatnosť netýka.

... súdy v tejto veci mohli postupovať i tak, že nároky nás navrhovateľov v rade 1/, 2/ a 4/ mohli vyčleniť na samostatné konanie a návrh navrhovateľa v rade 3/ mohli prerušiť

do právoplatne skončeného konania č. 14C/143/2010. Pokiaľ tak súdy nepostupovali, odňali nám zákonnú možnosť konať pre súdom...

Okresný súd v Čadci, Krajský súd v Žiline ako i Najvyšší súd SR prílišným formalizmom a neprípustne zužujúcou interpretáciou právnej normy bez zohľadnenia všetkých okolností prípadu dospeli k záverom, ktoré sú extrémne nespravodlivé, a teda zasahujúce do našich práv garantovaných Ústavou SR a Dohovorom.“

6. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo [REDAKOVANÉ]... vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a ods. 4 Ústavy SR a čl. 17 ods. 1 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a slobôd a svojvoľného zbavenia majetku podľa čl. 17 ods. 2 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a slobôd, na súdnu a inú právnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/13/2011, postupom Krajského súdu v Žiline v konaniach vedených pod sp. zn. 7Co 298/2011, 7Co 299/2011 a postupom Najvyššieho súdu SR v konaniach vedených pod sp. zn. 1Cdo 225/2013, 1Cdo 226/2013 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje ako protiústavné uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 1Cdo 225/2013, 1Cdo 226/2013 zo dňa 30.3.2015.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje ako protiústavné uznesenie Krajského súdu v Žiline č. 7Co/298/2011 zo dňa 17.1.2012.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje ako protiústavné uznesenie Krajského súdu v Žiline č. 7Co/299/2011 zo dňa 17.1.2012.

Porušovatelia sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne sťažovateľke náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 355,73 €... na účet právneho zástupcu JUDr. Ladislava Ščuryho... do 3 dní od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu.“

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

10. Predmetom sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie v záhlaví sťažnosti označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 13/2011, postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 7 Co 298/2011 a pod sp. zn. 7 Co 299/2011 a jeho uzneseniami zo 17. januára 2012 a postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 225/2013, 1 Cdo 226/2013 a jeho uznesením z 30. marca 2015.

11. Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

12. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že napadnuté konania vo veci návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a návrhu na prerušenie konania vedené

okresným súdom pod sp. zn. 6 C 13/2011 spolu s napadnutými konaniami krajského súdu boli právoplatne skončené uzneseniami krajského súdu sp. zn. 7 Co 298/2011 zo 17. januára 2012 a sp. zn. 7 Co 299/2011 zo 17. januára 2012, ktoré nadobudli právoplatnosť 26. novembra 2012. Sťažovateľkou napadnuté dovolacie konanie vedené najvyšším súdom pod sp. zn. 1 Cdo 225/2013, 1 Cdo 226/2013 bolo skončené uznesením z 30. marca 2015, ktoré bolo sťažovateľke doručené 25. mája 2015 a týmto dňom aj nadobudlo právoplatnosť. Preto sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojich práv označenými postupmi a rozhodnutiami okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu a ktorá bola doručená ústavnému súdu 22. októbra 2015, bola podaná už po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

13. Pretože zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04), ústavný súd sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2016